DRAUGYSTĖS PYNĖ. MANO SKAITYMO KNYGELĖ

2024 m.

APIE KNYGELĘ

Nuo vaikų – vaikams. Ši spalvota, kupina įvairiausių nutikimų, įdomiausių pasakojimų, knygelė skirta ir skaitantiems, ir besimokantiems skaityti vaikučiams. O dar įdomiau dėti raidelę prie raidelės, kai žinai, kad visos istorijos čia – vaikų kurtos ir iliustruotos. Įvairaus amžiaus vaikai rašė ir piešė savo istorijas, o knygelės rengėjai istorijas šiek tiek patobulino.

Tikime, kad vaikučių istorijas bus labai smagu skaityti, o dar tik dėliojančius raideles – kuo greičiau išmokti. Juk taip įdomu sužinoti, ką nori papasakoti bendraamžiai iš įvairiausių miestų, miestelių ar net valstybių. Skaitykite, vaikai, nes ši knygelė nuo vaikų jums, vaikams!

Už tarptautinio projekto “Draugystės pynė. Skaitymo knygelė” įgyvendinimą esame dėkingi Klaipėdos miesto pedagogų švietimo ir kultūros centrui, mažiesiems “Draugystės pynės. Skaitymo knygelė” piešinių autoriams, juos paruošusiems pedagogams bei švietimo pagalbos specialistams.

Tarptautinio projekto ir knygelės rengėjai: Lina Mineikienė, Rita Lavrinenkovienė, Modesta Barakauskaitė, Laima Naraškevičienė, Aistė Lajauskienė, Renata Remeikienė.

GĖLELĖ

Dvi draugės – Mėja ir Miglė – mylėjo gamtą. Jos mėgo vaikščioti parke ir stebėti gėles. Labai džiaugdavosi pamačiusios gražią gėlelę, bet jos neskindavo.

PAVASARIO RYTAS

Išaušo saulėtas ir šiltas pavasario rytas. Mergaitė Rūtelė išbėgo į kiemą ir pamatė, kad visas kiemas pilnas žiedų. Rūtelė labai apsidžiaugė, kad kiemas toks gražus.

LAUKE SU TĖČIU

Vieną dieną aš nenorėjau eiti į lauką, bet mama prašė. Išėjau į kiemą. Man patiko lauke. Su tėčiu paspardėme kamuolį.

MYLIU MOKYKLĄ!

Aštunta valanda ryto. Brr! Nuskambėjo skambutis. Prasideda pamokos. Mokiniai labiausiai mėgsta fizinio ugdymo pamokas. Kiti dalykai jiems irgi gerai sekasi. Myliu mokyklą!

KATYTĖ RAINYTĖ

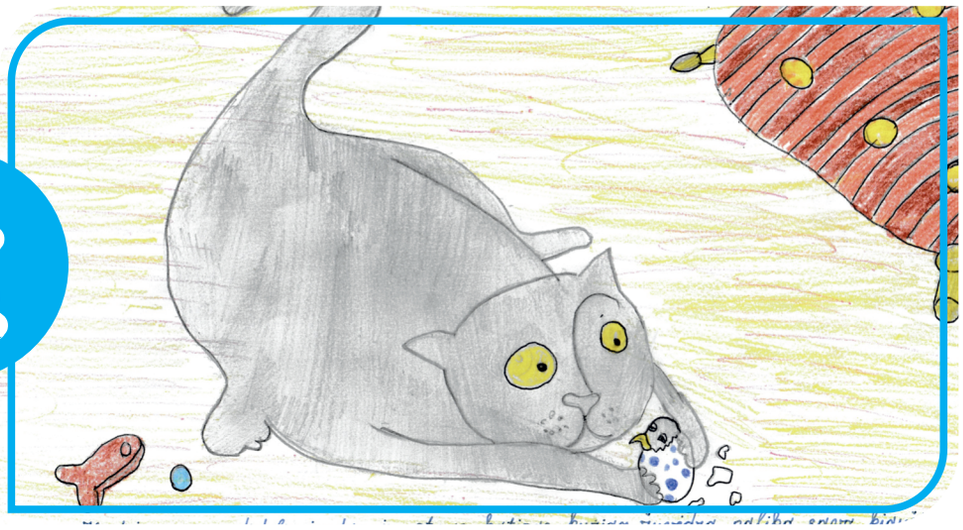
Mama katytė Rainytė turėjo mažą katytę. Ji buvo bailutė. Net pelių bijojo. Rainytė sužinojo apie stebuklingus aukso obuolius. Kas suvalgo obuolį, tampa drąsus. Mama atnešė savo dukrytę prie stebuklingos obels…

STEBUKLINGAS STIRNIUKAS

Vieną saulėtą dieną mergaitė susiruošė į mišką uogų ir pasiklydo. Pradėjo ji gražias dainas giedoti. Išgirdo stebuklingas stirniukas dainas ir atskubėjo į pagalbą. Kur žingsniuoja stirniukas – visur gėlės pražysta.

ŽUVĖDROS KIAUŠINIS

Kartą gyveno didelis juodas ir storas katinas, kuriam žuvėdra paliko savo kiaušinį. Ir štai katinui, vardu Zorbas, teko išperėti šį kiaušinį. O kai atsirado žuvėdriukas, Zorbo gyvenimas pasikeitė visam laikui.

KAIP LOKYS PRARADO UODEGĄ

Kaip lokys prarado uodegą. Seniai seniai lokys turėjo gražią uodegą. Ta uodega patiko visiems gyventojams, o lapė labiausiai pavydėjo. Kartą ji nusprendė iškrėsti lokiui piktą pokštą… Ėmė ir pavogė tą uodegą.

KATYTĖ LUNA

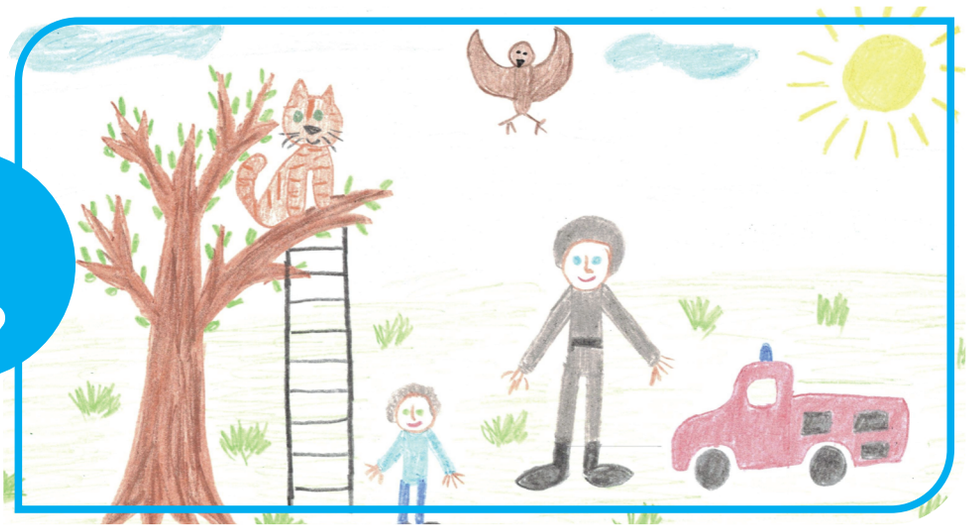
Kornelija žaidė su lėlėmis. Ji pro langą pamatė gražią katytę. Mergaitė nubėgo į lauką ir ją pasiėmė. Mama leido mažąją pūkuotukę pasilikti. Kornelija pavadino katytę Luna. Luna žaidė su minkštu kamuoliuku ir buvo labai laiminga!

LAPĖS PŪKSNĖS MORKOS

Vieną kartą lapė Pūksnė atsibudo ir pažiūrėjo pro langą. Pamatė kažką savo darže! Greitai išlėkė žiūrėti. Pamatė katiną. Katinas rovė jos morkas. Tik pamatęs lapę puolė bėgti. Katinas buvo bailys ir daugiau į lapės daržą nėjo.

MICIAUS NUOTYKIS

Vieną dieną išėjo Nojus su kačiuku Miciumi pasivaikščioti. Micius pamatė paukščiuką ir įlipo į medį. Paukščiukas nuskrido, o kačiukas nemokėjo išlipti iš medžio. Atvažiavo gaisrininkai ir išgelbėjo Micių.

SMALIŽIUS ČEPSIUKAS

Mergaitė tyliai skaitė knygą. Ji išgirdo keistą garsą – apetitą keliantį čepsėjimą. Pamatė, kaip paršiukas Čepsiukas pasislėpęs valgo sausainius. Paršiukas, pamatęs mergaitę, labai išsigando. Bet mergaitė nusijuokė ir tarė:

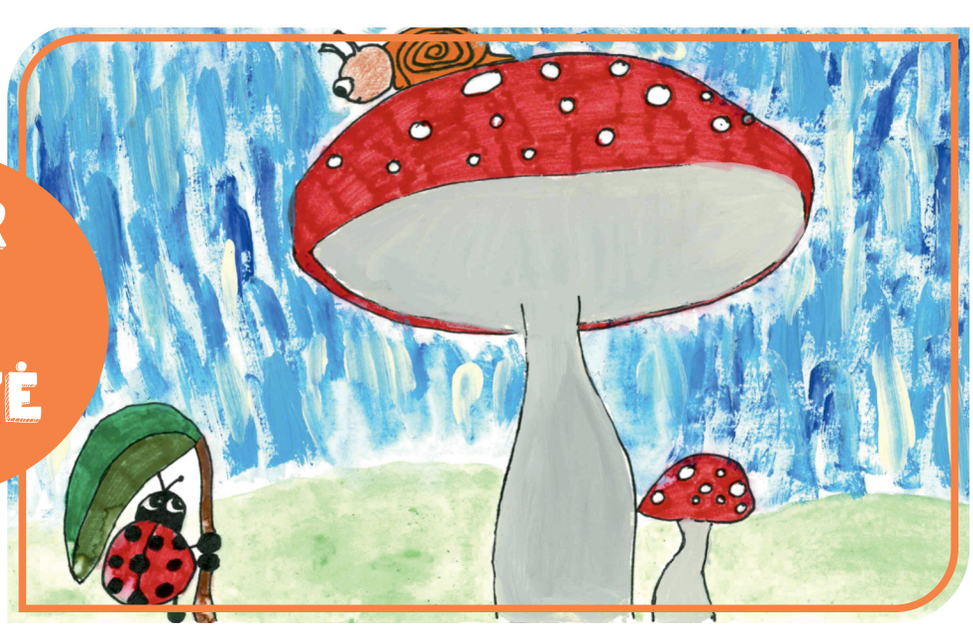
– Ach tu, smaližiau!

SRAIGĖS IR VABALO DRAUGYSTĖ

Prie upės savo namelyje gyveno sraigė. Jai labai patiko ilsėtis gėlių pievelėje. Kartą sraigės dėmesį patraukė keistai atrodantis vabalas. Ji prišliaužė prie vabalo ir paklausė, ar nenorėtų jis kartu pažaisti. Vabalas labai apsidžiaugė ir su sraige žaidė pačius smagiausius žaidimus.

MILĖS IR VORO DRAUGYSTĖ

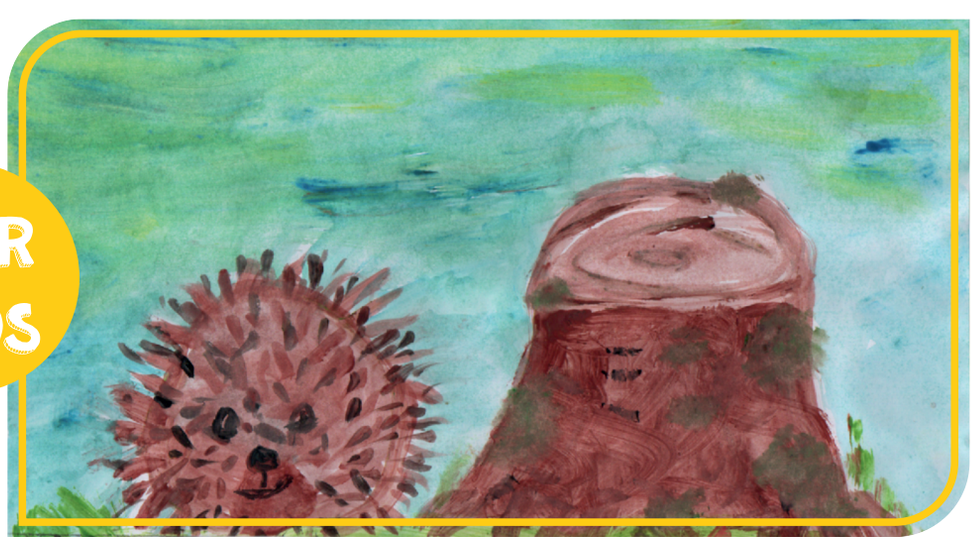
Gyveno sraigė Milė. Ji kiekvieną dieną šliaužiojo po mišką ir bendravo su kitais vabaliukais. Vieną rytą Milė labai išsigando… Ji išvydo didžiulį vorą. Šis išsigando Milės. Abu suprato, kad bijoti čia nėra ko. Ėmė ir susidraugavo.

KAČIUKAS PILKULIS

Kačiukas Pilkulis buvo labai liūdnas. Vieną dieną jis pamatė paukščiukus, tačiau jis jų negaudė, neskriaudė, o tupėjo liūdnas po krūmu. Paukščiukams tai labai patiko ir jie nusprendė su juo susidraugauti. Nuo to laiko ir katinėliui pasidarė linksmiau, nes jis turėjo draugų.

EŽIUKAS IR JO PASAKOS

Miške gyveno mažas ežiukas. Jis labai mėgo klausytis pasakų. Bet miške buvo visi labai užsiėmę ir niekas nenorėjo pasakų sekti. Kartą jis pamatė seną, niekam nereikalingą kelmą. Ežiukas nedrąsiai prislinko arčiau jo ir paprašė, kad kelmas pasektų jam pasaką. Išgirdęs ežiuko prašymą, pralinksmėjo ir mielai sutiko. Nuo to laiko ežiukas kiekvieną dieną aplanko senąjį kelmą ir klauso jo nuostabių istorijų.

NUOSTABIOJI KELIONĖ

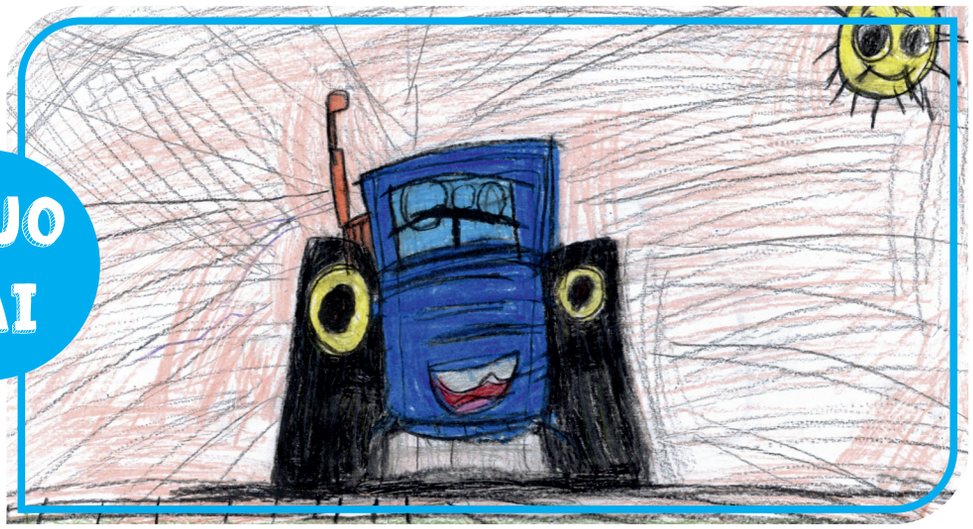
Vieną dieną prie vaikų darželio mažųjų laukė net du autobusai: mėlynas ir raudonas. Visas būrys vaikų kartu su mokytojomis sulipo į juos ir prasidėjo nuostabi kelionė į botanikos sodą. Sode jie pamatė daug įvairių medžių, gėlių. Po pietų visi keliautojai su dainomis grįžo į darželį, kur jų laukė mylintys tėveliai.

NUOSTABIOJI KOMANDA

Aš labai myliu katinus. Mano katinėliai nepaprasti, o ypatingi. Vienas iš jų – Micius, o kitas – Dryžius. Micius mėgsta piešti viską, ką tik pamato, na, o Dryžius tikras išdaigininkas. Jo didžiausias pomėgis – erzinti Micių ir neleisti jam piešti. Dėl Dryžiaus išdaigų piešiniai tampa tiesiog nepaprasti. Nuostabi jų komanda.

TRAKIS IR JO NUOTYKIAI

Trakis buvo stiprus ir darbštus traktoriukas. Jis mėgo važinėti pievomis ir laukais. Vieną dieną Trakis išvažiavo į laukus išmėginti savo naujus ratus. Lėkė traktoriukas, kiek tik jo varikliukas leido. Kai sustojo, aplink save nieko nebematė – vien dulkių debesys skraidė. Išsigando greituolis ir lėtai pajudėjo link namų.

DRAUGYSTĖ

Vieną gražią dieną dvi mergaitės – Liepa ir Kristina – susitiko vaikų žaidimų aikštelėje. Jos viena kitos nepažinojo, o kitų vaikų aplink nebuvo. Mergaitės niekaip nedrįso susipažinti. Bet netikėtai atsitiko nelaimė. Liepa nukrito nuo čiuožyklos ir užsigavo. Kristina prišoko prie mergaitės ir padėjo atsikelti, paguodė. Mergaitės susidraugavo ir nuo to karto kiekvieną dieną kartu žaidė šioje aikštelėje.

PAVASARIO LINKSMYBĖS

Buvo graži ir saulėta pavasario diena. Aš nusprendžiau išeiti į kiemą pasimėgauti saulės spinduliais ir bundančia gamta. Kartu su savimi pasikviečiau ir savo drauges – Lėją ir Austėją. Visos mes nusprendėme keliauti į Panemunės šilą. Eidamos taku pamatėme nuostabias, ant medžio prikabintas supynes. Pasisupome. Eidamos toliau pamatėme, kad kažkas šilo pakraštyje mėlynuoja. Pribėgome artyn – ogi žibutės! Visos prisiskynėme jų po nedidelę puokštelę. Žibutėmis pradžiuginome savo mamytes.

VASAROS LINKSMYBĖS

Prisimenu vasarą. Buvo gera ir šilta. Nebuvo kada net prie kompiuterio sėdėti. Kiekvieną mielą dieną aš su savo geriausiu draugu Roku keliavome į krepšinio aikštelę, kur susirinkdavo visi mūsų kiemo vaikinai. Čia ištisą dieną skambėjo mūsų juokas, kamuolio bumbsėjimas, įnirtingi ginčai. Saulė džiovino mūsų prakaitą. Smagu vasarą leisti laiką su draugais lauke. Mes ne tik sustiprėjome fiziškai, bet ir susiradome naujų draugų.

PAVASARIO ŽENKLAI

Mergaitė Fausta labai laukė pavasario. Vieną dieną ji išgirdo čiulbantį paukštelį. Išbėgo į kiemą, o ten pamatė ne tik paukštelį, bet ir pražydusią gėlytę, ir geltoną ryškų drugelį. Paukštelis jau ruošė savo namelius. Po žiemos švarino inkilą.

– Valio! Pavasaris atėjo! – nudžiugo Fausta ir nuskubėjo į kiemą kviesti draugų.

SUSITIKIMAS SU MEŠKA

Vieną gražią dieną berniukas ėjo mišku ir nešėsi stiklainį medaus. Netikėtai priešais save pamatė mešką. Meška godžiai žiūrėjo į medų. Berniukas labai išsigando ir net nepastebėjo, kaip iš rankų iškrito medus. Jis taip skuodė namo, kad vos spėjo sumirksėti ir jau buvo savo kambaryje. Meška akimirksniu letena iškabino medų iš stiklainio ir nuvirto po pušimi pokaičio miego.

STEBUKLINGOS ŠIRDELĖS

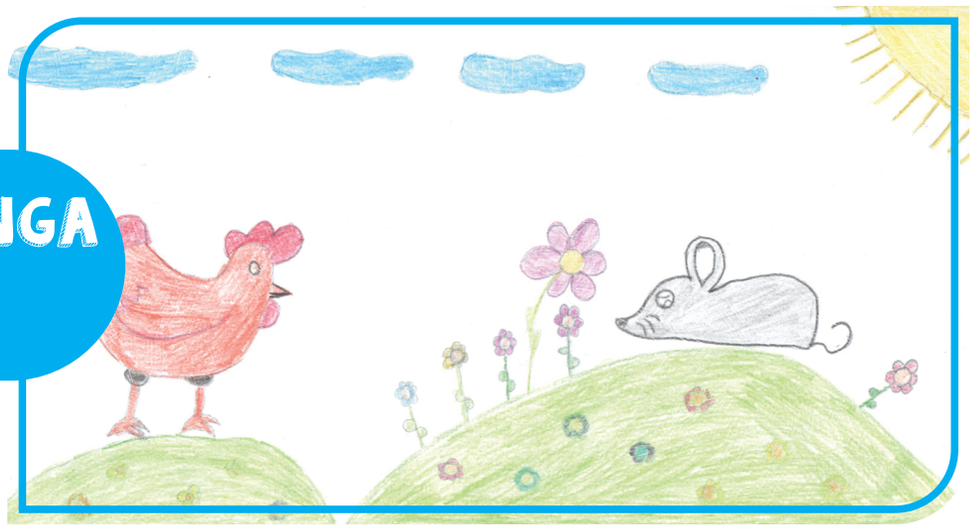
Už lango smarkiai lijo lietus. Darželyje keturios mergaitės piešė. Jų piešiniuose buvo daug stebuklingų širdelių, kurios skraidė, šoko, dainavo. Mergaitės nutarė savo piešinius padovanoti geriems vaikams.

NAKTIES PRINCESĖ

Juoda katė Luna buvo tikra nakties princesė. Ji mėgo pasivaikščioti po žvaigždėtu dangumi ir gatvių žibintų šviesoje. Kiekvieną naktį Luna keliavo į nuotykius tyliomis miesto gatvelėmis. Žibintų šviesoje Luna jautėsi laiminga ir laisva. Žmonės žavėjosi jos išskirtinumu ir elegancija, kai Luna lėtai praeidavo pro juos. Lunos naktiniai pasivaikščiojimai pripildė

NEATSAKINGA PELĖ

Artėjo žiema. Už tvarto susitiko višta ir pelė. Višta pasiūlė pelei, kad duos tiek grūdų, kiek tik toji norės. Visą žiemą galės nieko neveikti, tik valgyti ir valgyti. Tačiau už tai turės sargauti ir perspėti vištidės gyventojus, jei grės koks pavojus. Pelė sočiai gyvendama pamiršo pažadą ir jo nesilaikė. Višta, neperspėta apie pavojų, nepastebėjo lapės. Lapė, užpuolusi vištą, sužalojo jai sparnelį. Višta labai supyko ir daugiau pelės neįsileido į vištidę.

JŪROS IŠDAIGOS

Man labai patinka mūsų Baltijos jūra. Šiandien puiki saulėta diena, todėl su šeima atvažiavome į paplūdimį. Mes su sese statome smėlio pilį. Mama su tėčiu skaito knygas. Tik staiga jūros banga pasiekė mus ir mes abi su sese atsidūrėme vandenyje. Jūros banga pagavo ir mūsų kamuolį. Pradėjo jį nešti tolyn į jūrą. Tėtis puolė gaudyti kamuolio. Mes su sese susikibome rankomis ir išlipome į krantą. Stebėjome, kaip kitos bangos pamažu ardo mūsų pilį.

POVANDENINIS PASAULIS

Vidury dienos koralų rife plaukiojo įvairiaspalvės žuvys. Jos mėgavosi laisve ir plaukimu. Kartais visos susiburdavo ir dainuodavo įvairias daineles. O joms dirigavo senas gelmių gyventojas krabas. Prie besilinksminančių gelmių gyventojų prisijungė ir medūzos. Savo plastiškais judesiais kilo ir leidosi, sukosi ir lingavo į taktą. Visiems buvo be galo linksma ir smagu.

DRAUGYSTĖ

Vieną gražią dieną, kai saulė gražiai ir ryškiai švietė danguje, mergaitė Gabrielė išėjo į lauką pasivaikščioti. Vaikštinėdama ji pamatė rainą kačiuką. Katinėlis kraipė ūsus ir žaismingai kniaukė. Aplink juos skraidė drugeliai, kuriuos katinėlis ėmė gaudyti. Mergaitė stebėjo, kaip jis žaidžia. Gabrielė taip pat norėjo pagauti drugelį. Abu linksmai šokinėjo ir gaudė drugelius. Taip jie tapo tikrais draugais.

KETURIŲ KIAUŠINIŲ ISTORIJA

Kartą buvo graži vasaros diena. Kiemelyje žaidė keturi kiaušiniai. Jų vardai buvo Klaipėda, Šiauliai, Druskininkai ir Vilnius. Keisti vardai , bet ir patys kiaušiniai labai keisti buvo. Netikėtai kiaušinis, vardu Vilnius, susižeidė ir pradėjo verkti. Kiaušinio draugai tai pastebėjo, nuramino jį ir paguodė, užklijavo jam velykinį lipduką. Visi laimingai toliau žaidė. O vakare nutiko pats keisčiausias dalykas. Iš visų keturių kiaušinių išsirito gražūs viščiukai.

LILU IR FLORA

Viename name ant šiltos palangės augo violetinė gėlė Lilu. Ji buvo labai liūdna ir nuolat svajojo apie nuotykius, norėjo pamatyti pasaulį, kuris buvo už stiklo. Lauke šalia namo žydėjo kita, taip pat violetinė, gėlė. Ją visi vadino Flora. Ji kiekvieną dieną mėgavosi švelniu vėju, saulės spinduliais ir paukščių čiulbėjimu. Lilu labai pavydėjo Florai laisvės. Lilu tikėjo, kad vieną dieną, ją pasodins kieme, ir kartu su Flora taps neišskiriamos draugės.

SŪRIO GABALĖLIS

Buvo šiltas pavasario rytas. Danguje skaisčiai švietė saulė. Šuo, vardu Bakas, smagiai lakstė parke ir netikėtai rado sūrio gabalėlį. Sūris geltonas, kvepiantis, viliojantis. Šuniukas pauostė jį ir net nepajuto, kaip suėdė. Staiga iš kažkur atbėgo peliukas Mikis. Jis nuliūdo pamatęs, kad sūrio nebeliko.

ŽEMĖ, SAULĖ IR MĖNULIS

Kartą gyveno Žemė, Saulė ir Mėnulis. Jie visi buvo neišskiriami draugai. Kiekvienas turėjo po dvi gėleles, kurias labai mylėjo ir rūpestingai prižiūrėjo. Saulės gėlės buvo raudonos ir violetinės spalvos, Mėnulio – žalios ir mėlynos, o mūsų Žemės – rožinės ir tamsiai raudonos. Gėlių spalvos džiugino ne tik juos, bet ir žmones. Laimingi žmonės kasdien dovanojo vieni kitiems šypsenas.

KODĖL VARNOS RĖKIA?

Nedidelio miestelio pakraštyje augo šimtametis ąžuolas. Prie to medžio dažnai susirinkdavo įvairūs gyvūnai ir paukščiai ir aptardavo visas miestelio naujienas. Vieną ankstų rytą prie ąžuolo susitiko ožys, varnas ir žąsinas. Varnas Krankliauzenas pasigyrė, kad nori atsigabenti bent gabaliuką Šiaurės pašvaistės. Visi buvo sužavėti jo drąsa. Tik senoji pelėda galvą pakraipė nepritardama šiai minčiai. O varnas kaip tarė, taip padarė – išlėkė į platųjį pasaulį pašvaistės ieškoti. Nuo to laiko varnos vis garsiai rėkia, kad tuoj tuoj pašvaistę atneš.

PUSRYTUKAI

Vieną kartą gaidys nubudo su savo viščiuku anksti ryte. Pabudo labai alkani ir nusprendė eiti kirminukų paieškoti. Žalioje rasotoje žolėje viščiukas pirmas pamatė kirminėlį, tik čiupt už uodegėlės, ir sulesė. Netoli ant kalno zuikis tupėjo ir stebėjo ankstyvuosius kaimo gyventojus. Jis taip pat buvo alkanas ir svajojo apie sultingą, rasotą morkytę.

EŽIŲ ŠEIMA

Ignas ir Diana eidami iš miško pamatė ežį. Paėmė jį ir parsinešė namo. Ignas ežį paslėpė savo kambaryje. Tačiau pamiršo uždaryti kambario duris. Po kiek laiko sugrįžę vaikai ežio neberado. Ignas ir Diana išėjo ežio ieškoti. Ieškojo visuose kambariuose: vonioje, virtuvėje, bet niekur jo nerado. Nuliūdę išėjo į kiemą. Girdi, kažkas po krūmu šlama. Atsargiai pakėlę šakeles pamatė, kaip linksmai žaidžia trys maži ežiukai ir du didesni ežiai. Vaikai apsidžiaugė, kad jų parsineštas ežiukas surado savo šeimą ir nusprendė daugiau niekada jokio gyvūno nesinešti į savo namus.

ROKO SAPNAS

Rokas, negalėdamas užmigti, pradėjo ieškoti avinėlių. Pirmą rado mėnulyje. Antrą – jūros dugne. Trečią – šiaurėje. Ketvirtą – dykumoje. Penktą – miške. Šeštą piešė, septintą vaidino, o aštuntas medyje miegojo. Rokas pakvietė juos miegoti ir pats saldžiai užmigo. Kaip manai, ką Rokas miegodamas sapnavo? O ką tu sapnavai šią naktį?

MAŽASIS ŠUNELIS

Atėjo pavasaris. Lauke atšilo. Kristina su tėveliais išėjo pasivaikščioti. Paukščiukai aplink labai gražiai čiulbėjo. Staiga iš kažkur atbėgo mažas šuniukas. Jis buvo labai liūdnas ir išsigandęs. Kristinai labai patiko mažylis ir pradėjo tėvelių prašyti, kad šuniuką leistų pasiimti namo. Mamai šuniukas taip pat labai patiko, bet tėvelis nenorėjo, kad šuniukas gyventų jų namuose. Kristina labai nuliūdo, pradėjo verkti. Mama įtikino tėtį, kad jų namuose tikrai atsiras vietos šiam mielam mažyliui. Tėtis gerai pagalvojęs sutiko. Visi buvo laimingi, o mažasis šunelis rado saugius ir šiltus namus.

OŽIUKO NUOTYKIAI

Seniai seniai senelė augino ožiuką. Jis labai mėgo vaikščioti po pievas. Jį visi vadino Smalsučiu, nes jis tyrinėjo pievas, uostė įvairias gėles, kalbino sutiktus vabaliukus ir žvėrelius. Vieną gražią dieną nuklydo į nuostabią pievą toli nuo namų. Čia rado meilės medį. Šis medis buvo ypatingas, nes nuo jo sklido nuostabi melodija, o dar ir kvepėjo saldainiais. Ožiukas priėjo prie jo ir paragavo šio medžio lapelį. Jis irgi buvo ypatingas. Smalsutis, suvalgęs lapelį, pajuto, kad labai ilgisi savo močiutės ir nuskubėjo namo.

KELIONĖ LAIVU

Kartą gyveno triušis Pūkutis ir šuo Amsis. Jie niekada nebuvo plaukę laivu, bet labai norėjo pabandyti. Vieną dieną išėjo į lauką ir netoli pamatė laivą. Pūkutis ir Amsis greitai įlipo į jį įlipo ir pasileido pasroviui. Draugai plaukė toli toli… Artėjo vakaras. Pamažu ėmė leistis saulė. Pūkutis ir Amsis nusprendė, kad laikas grįžti į krantą. Abu plaukikai labai džiaugėsi naująja patirtimi. Juk pagaliau išsipildė jų didžioji svajonė.

ALKANA LAPĖ

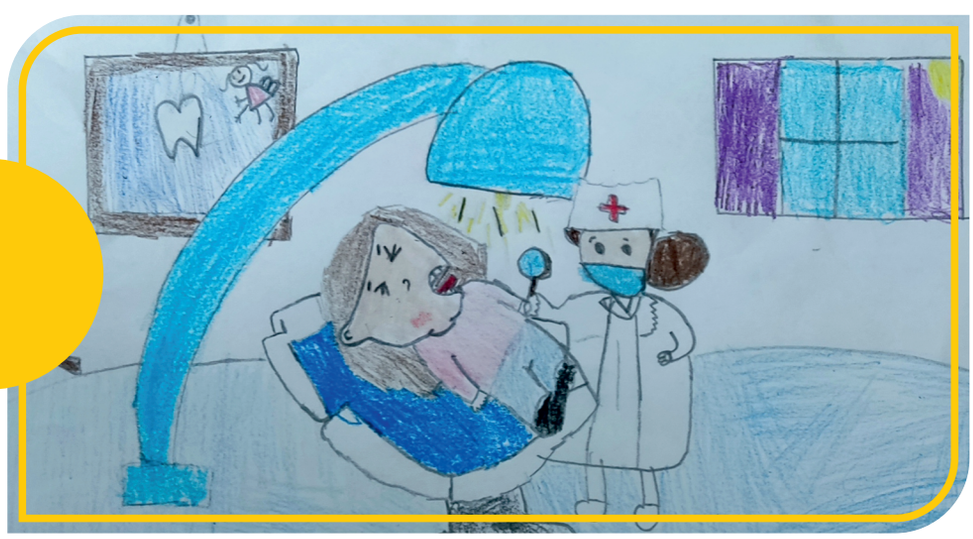
Ilgai vaikščiojusi lapė užsimanė ėsti. Nusėlino į ūkininko kiemą. Žiūri, ogi višta vaikšto, lesioja, kirminukus renka. Lapė apsidžiaugė – pasigaus vištelę, bus skani vakarienė. Sėlina tyliai gudruolė pažeme, kad tik višta jos nepamatytų. Netikėtai atlėkė kiemo sargas Dingas. Pradėjo loti, urgzti. Iššiepė savo iltis prieš lapę. Ši išsigando ir pabėgo. Taip lapė liko be vakarienės. O vištelė dėkojo savo draugui Dingui, kad liko sveika ir gyva.

GRYBŲ PILIS

Miško viduryje stovi grybų pilis. Pilies valdovas baravykas – visų grybų pulkaunykas. Paliepė, jo žmona, bara vyrą, kad visas dienas nieko neveikia, o tik drybso, o ji neturinti kuo pasipuošti. Baravykas nutarė užpulti kitus miško gyventojus ir sušaukė visus grybus. Kelmučiai ir bobausiai norėjo gyventi taikoje, todėl pasislėpė pilies gilumoje. Lepšis stovėjo pasislėpęs tarp žolynų – jis pasiligojęs ir senas. Umėdėlė džiaugėsi raudonikio draugija. Nėra kam į karą eiti. Paliepė dar labiau supyko, o iš to pykčio ėmė ir sulūžo.

NAUJA DRAUGĖ

Gyveno kartą mergaitė. Ji labai liūdėjo dėl savo kreivų dantukų. Mergaitės mama pasiūlė nuvykti pas dantukų draugę – gydytoją odontologę. Mergaitė sutiko. Gydytoja apžiūrėjusi visus dantukus nusprendė, kad mergaitei reikia naujo draugo. Ji jai jį padovanojo. Bet mergaitė labai išsigando savo naujojo draugo ir pavadino jį Baubu. Tačiau gydytoja pasiūlė, kad čia bus draugė ir pavadino ją Plokštele. Mergaitė draugavo su naująja drauge Plokštele ir dieną, ir naktį. Jos niekada nesiskyrė. Po keleto mėnesių mergaitė džiaugėsi savo nauja šypsena.

GIMTADIENIO SVEČIAI

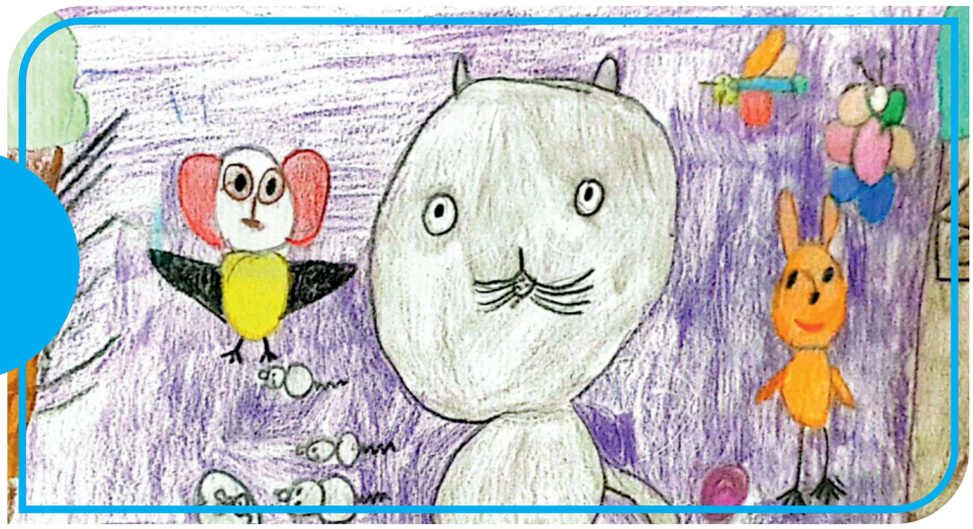
Gyveno vieną kartą mergaitė Morta. Sugalvojo į savo gimtadienį pasikviesti tikrus piratus. Kaip tarė, taip ir padarė. Piratai labai nustebo, kai gavo kvietimą į gimtadienį. Bet kas gi atsisakys gimtadienio torto? Suskubo ruoštis į kelionę. Užkaitė didžiulį katilą vandens, jur reikia visiems nusiprausti. Nesiprausi – torto negausi. Papūgai Roki taip pat liepė kubile nusiprausti. Pasipuošę piratai apsilankė Mortos gimtadienyje ir ragavo nuostabų braškių skonio tortą. Visi buvo laimingi.

TURGAUS PREKEIVIAI

Jonas ir Antanas, du kaimynai, prekiavo turguje. Abu gyrė savo prekes, o ir pirkėjų jiems netrūko, nes jų parduodamos uogos buvo saldžios, didelės ir kvapnios. Bet kartą atėjęs ryte Jonas pamatė, kad jo vyšnios ne tokios linksmos kaip visada. Antanas pastebėjo, kad jo sodo serbentai apsiverkę, o aviečių beveik nebėra. Ūkininkai labai nustebo, kas atsitiko jų uogoms? Netikėtai dėžėje kažkas krustelėjo. Vyrai puolė žiūrėti, kas slepiasi po uogomis. Pakėlę vieną dėžę pamatė du mažus peliukus. Vienas peliukas tupėjo ant serbentų ir verkė, nes jam jau skaudėjo pilvelį. O kitas drąsuolis, prisikišęs pilnus žandukus uogų, išsigandusiomis akimis žiūrėjo, kas dabar bus?

MILKOS TEISMAS

Katinas Milka buvo labai išdykęs. Jis nuolat gaudydavo peles. Kartą nutarė pasmaguriauti paukštienos. Jis pastebėjo ant šakos tupintį ir garsiai čiulbantį paukštelį. Nusprendė jį pagauti. Milka tyliai sėlino link skardžiabalsio giesmininko. Tokią Milkos išdaigą pastebėjo pelėda. Kilo didelis triukšmas. Pelėda, pasitarusi su kitais miško gyventojais, suruošė Milkai teismą. Miško gyventojai mokė Milką gyventi draugiškai, mažesnių neskriaudžiant. Katinėlis pamoką suprato ir davė pažadą daugiau niekada nieko neskriausti.

BEVARDŽIAI DRAUGAI

Gyveno kartą keturi nykštukai. Jie vadino vienas kitą pagal rūbų spalvą. Didžiausias buvo mėlynas. Linksmiausias – žalias. Mažiausias – violetinis. Draugiškiausias – raudonas. Nusibodo draugams neturėti vardų. Tad nutarė sugalvoti sau vardus. Nykštukai norėjo, kad jų vardai būtų panašūs. Bet niekaip negalėjo jų išsirinkti. Tai per trumpas, tai per ilgas, tai sunku ištarti. Kokius vardus tu gali jiems pasiūlyti?

GANDRO DOVANA

Močiutės kieme ji pastebėjo ryto aušrą. Kylančios saulės spinduliai atsišvietė ant rasų lašelių žolėje lyg daugybė mažų žibančių deimantėlių. Iš po vaismedžių pasirodė gandras. Močiutė pasakojusi, kad jis neša vaikus. Pamačiusi gandrą mergaitė įsivaizdavo, jog jis, vaikštinėdamas aplink kiemą, bando nuspėti, ar čia tinkami namai jos naujam broliukui ar sesutei: gandras apžiūrinėja, ar tinkami krūmai, ar juose galėtų vaikai žaisti slėpynes, ar tvirtai pririštas hamakas; jis pastebi ir daržą kiemo gale, kur auga močiutės burokėliai, agurkai, cukinijos, šiltnamyje noksta pomidorai. Apžiūrėjęs kiemą gandras pakilo į giedrą dangų ir nuplasnojo savo didžiuliais sparnais. O mergaitė jį nusekė akimis laukdama sugrįžtant su dovana.

IŠVYKA PRIE JŪROS

Buvo šilta vasara. Aš, tėtis ir mama važiavome prie jūros. Pasiėmėme užkandukų, salotų, morkyčių, sausainių, atsigerti.

Prie jūros auga daug palmių. Vienos palmės šakele pastebėjau ropojančią boružėlę. Norėjau ją pavaišinti savo salota ar morkyte, tačiau tėtis pasakė, kad jos yra grobuoniškos ir minta kitais mažais vabaliukais. Tuomet mes stebėjome, kur ji keliauja. Boružėlė nuėjusi iki šakelės pabaigos tik suplasnojo savo sparneliais ir pakilo į dangų. Mes jai ir pamojavome, ir palinkėjome gero skrydžio.

NETIKĖTAS DRUGELIO SVEČIAS

Skrido kartą drugelis namo. Namuose nieko nebuvo, jie buvo tušti. Gražusis drugelis labai nustebo, savo namuose jis rado kirminą. Drugelis paklausė:

– Kirmine, ką tu darai pas mane namuose?
– Ieškojau savo šeimos, bet niekur nerandu. Ką daryti nebežinau, – atsakė kirminas.

Netrukus pasigirdo tylus sparnelių plazdenimas, atskrido visa drugelių šeima. Vyriausias drugelis paaiškino kirminui, kad greit jis taps jų šeimos dalimi.

KIRMĖLIUKO NAMAS

Ruduo. Lauke atvėso oras. Žavioji kirmėlaitė pradėjo ruoštis žiemai. Sodo viduryje augo sena obelis. Ji taip pat ruošėsi žiemai: jos lapeliai paraudo, pagelto, o sunokę vaisiai krito žemyn. Kirmėlaitė, pamačiusi nuostabų, didelį obuolį, pagalvojo, kad jis bus puikus namas žiemai.

Bet kur buvus, kur nebuvus pro šalį skrido varna, pagriebė obuolį kartu su kirmėlaite ir nuskrido šiltų kraštų link.

LAIMĖ SLYPI ŠIRDYJE

Kamilė, ryškiai mėlynomis akimis kaip Lietuvos linai, giliomis kaip Baltijos jūra, sėdėjo ant medinio hamako virš tekančio Nemuno.

Kai saulė leidosi žemyn, Kamilė užmerkė akis. Jos mintys plaukė kaip šaltinis. Ji matė baltuosius gandrus, kurie tarsi šoko ir savo plačiais sparnais plazdeno virš didžiojo Nemuno. Jų baltumas priminė sniegą, o sparnai – laisvę.

Kamilės širdis prisiminė senelės pasakas apie gandrus, kurie sugrįždavo į tą patį lizdą kiekvieną pavasarį – šeimos namus.

Kai ji vėl atmerkė akis, pajuto, kad pavasaris yra pilnas stebuklų. Žiūrėdama į Nemuną ji matė kaip vanduo švelniai graužia žemę. Šiandien, sėdėdama ant hamako, ji suprato, kad laimė slypi jos širdyje.

MIESTO SARGAS

Mieste lyjant lietui vaikštinėjo didžiulis drakonas. Visi miesto gyventojai tūnojo namuose bijodami net žvilgtelėti pro langą. Tačiau šis drakonas turėjo gerą ir jautrią širdį. Pamatęs sušlapusį sužeistą paukštelį, apglėbė jį savo dideliu sparnu. Drakonas saugojo mažylį, kol baigsis lietus. Vėliau žmonės suprato, kad šis drakonas gali saugoti ne tik paukštelį, bet ir visą jų miestą.

PADĖKA

Airija, Monaghan'o Lituanistinė mokykla „Lietuvos vaikai”. Gustė D.
Airija. Carrickmacross'o Lituanistinė mokykla „Saulės Zuikučiai“. Elena S.
Airija. Carrickmacross'o Lituanistinė mokykla „Saulės Zuikučiai“. Gabija J.
Anykščių r. Svėdasų Juozo Tumo-Vaižganto gimnazija. Luknė N.
Gargždų „Kranto” progimnazija. Goda R.
Gargždų „Kranto” progimnazija. Živilė V.
Ignalinos Česlovo Kudabos gimnazija. Mindaugas K.
Jonavos „Neries” pagrindinės mokyklos specialiojo ugdymo skyrius. Kajus Š.
Joniškio Mato Slančiausko progimnazija. Inesa P.
Kauno lopšelis-darželis „Klevelis”. Gintarė J.
Kauno Prezidento Antano Smetonos gimnazija. Artūras S.
Kauno Prezidento Antano Smetonos gimnazija. Dileta L.
Kauno Prezidento Antano Smetonos gimnazija. Gabrielė G.
Kauno Tirkliškių mokykla-darželis. Barbora V.
Kauno Tirkliškių mokykla-darželis. Ieva Š.
Klaipėdos „Gilijos” pradinė mokykla. Emilija B.
Klaipėdos „Gilijos” pradinė mokykla. Kajus S.
Klaipėdos „Medeinės” mokykla. Akvilinas Z.
Klaipėdos „Medeinės” mokykla. Danielius M.
Klaipėdos „Santarvės” progimnazija. Lilija G.
Klaipėdos „Santarvės” progimnazija. Zlata V.
Klaipėdos Litorinos mokykla . Matas D.
Klaipėdos Litorinos mokykla. Milda K.
Klaipėdos lopšelis-darželis „Berželis”. Barbora M.
Klaipėdos lopšelis-darželis „Pagrandukas”. Milita B.
Klaipėdos lopšelis-darželis „Švyturėlis”. Matėja M.
Klaipėdos Martyno Mažvydo progimnazija. Amelija A.
Klaipėdos Martyno Mažvydo progimnazija. Austėja P.
Klaipėdos Martyno Mažvydo progimnazija. Austėja U.
Klaipėdos Martyno Mažvydo progimnazija. Brigita V.
Klaipėdos uostamiesčio progimnazija. Ana P.
Klaipėdos uostamiesčio progimnazija. Sofija C.
Klaipėdos uostamiesčio progimnazija. Sofija Z.
Klaipėdos uostamiesčio progimnazija. Ulyana K.
Klaipėdos uostamiesčio progimnazija. Valerija S.
Klaipėdos Vitės progimnazija. Paulina V.
Lietuvos sporto universiteto Kėdainių „Aušros” progimnazija. S.L.
Pakruojo r. Linkuvos gimnazija. Augustė B.
Pakruojo r. Linkuvos gimnazija. Martynas R.
Pakruojo r. Linkuvos gimnazija. Sonata R.
Panevėžio Beržų progimnazija. Kornelija Š.
Plungės r. Žemaičių Kalvarijos Motiejaus Valančiaus gimnazija. Luka P.
Tauragės lopšelis darželis „Kodėlčius“. Adrijus K.
Tauragės r. Skaudvilės ugdymo ir vaiko gerovės centras. Normantas V.
Telšių „Ateities” progimnazijos “Saulėtekio” skyrius. Liucija P.
Telšių „Ateities” progimnazijos „Saulėtekio” skyrius. Agnė S.
Telšių „Ateities” progimnazijos „Saulėtekio” skyrius. Gustė M.
Telšių „Ateities” progimnazijos „Saulėtekio” skyrius. Lukas T.
Telšių „Ateities” progimnazijos „Saulėtekio” skyrius. Viltė K.
Vilkaviškio r. Kazimiero Baršausko mokyklos-daugiafunkcinio centro Alvito skyrius. Viltei J.
Vilkaviškio r. Kazimiero Baršausko. mokyklos-daugiafunkcinio centro Alvito skyrius. Dominykas R.
Vilniaus Antano Vienuolio progimnazija. Meda M.
Visagino vaikų lopšelis-darželis „Ąžuoliukas”. Arina A.
Visagino vaikų lopšelis-darželis „Ąžuoliukas”. J.M.

KLAIPĖDOS MIESTO PEDAGOGŲ ŠVIETIMO IR KULTŪROS CENTRAS

KLAIPĖDOS "MEDEINĖS" MOKYKLA

Klaipėdos Martyno Mažvydo progimnazija

KLAIPĖDOS „VERSMĖS" PROGIMNAZIJA

KLAIPĖDOS PEDAGOGINĖ PSICHOLOGINĖ TARNYBA

